

Mitt idrottsengagemang i Danmark och Sverige

Af Kalle Overgaard - 2023-01-17

Under min livstid har jag varit utövare i många idrotter i olika föreningar. Min första idrott var barngymnastik i Nørregade skolans gymnastiksal. Den lokalen blev senare under hela min grundskoletid, med början 1950, min gympasal.

Det var mina föräldrar som tyckte att jag skulle börja men jag var inte med under så många år. Tror också att min äldre bror gick på gymnastik.

Som de flesta pojkar i Danmark blev min nästa idrott som barn fotboll i föreningen ”Herning Fremad”. Klubbens träningsanläggning låg bara några få hundra meter från där vi bodde på den tiden på HC Ørstedsvvej 33 i Herning.

Föreningen hade en omfattande verksamhet i alla åldrar och jag spelade fotboll i flera år i föreningens 2.a lag i min årskurs. Fotboll blev aldrig riktigt min grej men flera av mina klasskompisar blev riktigt duktiga fotbollsspelare.

Under några år var jag med i scoutrörelsen FDF (Frivillige Drengene Forbund) och deltog under vintrarna i deras verksamhet. Mina föräldrar så också till att jag kunde delta i scouternas lägerverksamhet som under somrarna genomfördes på den vackra ön, Venø, i Limfjorden. Idrott var en viktig del av verksamheten under veckan med träning och lägermästerskap i olika grenar.

Under dessa lägerveckor bedrevs mycket bus under både dag- och nattetid.

Verksamheten var på tiden enbart för pojkar men senare bildades ett förbund för flickor, FPF (Frivillige Pige Forbund). Dessa två organisationer slogs senare ihop till en.

Det kan också nämnas att scoutverksamheten i Danmark fortfarande är väldigt omfattande och genomförs i många olika scoutförbund.

Samtidigt började jag med friidrott i föreningen HGF, friidrott och fick här tillsammans med min bror en allsidig grundläggande träning, som jag fick nytta av senare i andra idrotter. Lärde mig flera olika grenar men höjdhopp blev min favoritgren.

Vintertid testade jag under dessa år också judo några terminer.

Sedan fångades jag in av handbollen i Herning Gymnastik Förenings handbollssektion och det blev ett väldigt långvarigt intresse.

Startade som 15 årig via juniorlaget till seniorlaget. I handbollen fick jag efter några år mitt första ledaruppdrag nämligen att träna en grupp 13 - 15 åringar. Jag tror att jag redan då uppskattade att leda andra även om ålderskillnaden mellan mig och barnen icke var så stor.

I handbollen spelade vi både inomhus på vintersäsongen och utomhus på sommaren. Som sista års junior plockades jag upp i seniorlaget som då spelade i division 3, om jag minns rätt.

Vi tränade handboll två gånger per vecka de senare åren ökade vi träningens omfattning med fysisk träning en gång per vecka. Det var en duktig gymnastiktränare som höll i den fysiska träningen. Resultatet av den fysiska träningen blev tydliga de sista två åren under min handbollskarriär.

Några år tidigare hade Herning Kommun låtit bygga en kombinerad idrotts- och utställningshall med bra åskådarakapacitet i centrala stan.

Efter ett par år kämpade vi oss upp i division 2, säsongen 1966 – 67. Vid den tiden var divisionspyramiden i Danmark väldigt enkel, en division 1 serie, två division 2 serier (öst och väst), 4 division 3 serier osv, så division 2 var en väldigt kvalificerad nivå.

Under mina två sista säsonger med handbollen befann vi oss högt uppe i tabellen och kämpade det sista året om serievinst, men vi lyckade icke. Till våra hemmamatcher hade vi över 2000 åskådare. Min sista säsong blev jag toppskorer i vår serie och uttagen i laget som skulle spela en match mot vinnarlaget i division 2 öst.

Vi blev ett riktigt gott gäng med relativt stor åldersperidning. Även klubbens damlag var framgångsrikt under dessa år. Efter den säsongen 1967 – 68 lade jag av med handbollen:

- Hade varit genom ett antal skador på fingrar och höft. Tävlingshallen hade betonggolv med en tunn linoleummatta.
- En annan idrott, badminton, tog över mitt intresse. Startade med badminton 1958 då Herning Badminton Klub efter många års arbete fick disponera turbinhallen i det nerlagda elverket. Här fick plats med 4 badmintonbanor. Jag hade under flera år tränat och tävlat i både handboll och badminton parallellt

Under min tidiga handbollstid blev jag sommartid fångad in av simningen, en idrott som jag höll på med på tävlingsnivå 1957 - 1961. Herning hade ett relativt nybyggt utebad som blev mitt tillhåll under sommaren tillsammans med flera kompisar. En av badvakterna, Ebba, noterade vårt gäng som ofta under sommaren simmande och skojade i utebadet. Kvällstid var hon simtränare för Herning Gymnastik Förenings sim sektion.

Flera i gänget började träna simning och Ebba var fantastisk att skapa gruppgemenskap så det blev en relativt lång period med simningen. Uppnådde goda resultat på både 100, 200 och 400 meter frisim. Blev distriktsmästare som junior på 100 och 200 meter fritt och vann också ett par silvermedaljer vid distriktsmästerskapen för seniorer.

Under min sista säsong med simningen hade jag så goda resultat att jag var kvalificerat att simma danska mästerskapen för juniorer - DM, som det året genomfördes i Köpenhamn.

Ett simmarminne

Simning är en av de idrotter som jag satsade på under 4 - 5 år, från mitten till slutet av 50-talet. Mitt simsätt var frisim. Under perioden vann jag, på distriktsnivå, flera juniortitlar på 100 m, 200 m och några silvermedaljer för seniorer på 200 m och 400 m.

Det minne som jag vill förmedla är från den säsong jag uppnådde så bra tider på 100 m fritt att jag var kvalificerat att delta i de danska juniormästerskapen på denna distans.

Juniormästerskapen skulle simmas i Köpenhamn. Min familj hade inga ekonomiska möjligheter att betala resa och förläggning i Köpenhamn.

Vad göra?

Jag förslog mina föräldrar att jag kunde cykla till Vanløse/Köpenhamn och där bo hos min faster och onkel, vilket mina föräldrar lämnade klartecken till. Vi bodde i Herning på Jylland och det skulle bli en resa på ca. 275 km. - enkel resa.

Jag packade min cykel med kläder, tält och annan nödvändig utrustning och gav mig i väg mot Korsör på Själland, där övernattade jag på en campingplats. Sov gott och nästa morgon vidare mot Köpenhamn, bara ca. 100 km kvar. Hittade fram till min familj i Vanløse i Köpenhamn och blev mycket väl mottagen.

Dagen efter ut till simanläggningen i Gladsaxe för lite träning och samtidigt bekanta mig med anläggningen.

Hur gick det med tävlandet? Icke så bra, utslagen i inledande heatet, men nu fanns det tid för besök i Tivoli och Zoo samt umgänge med mina kusiner några dagar innan återtåget till min hemstad Herning. Jag hade planerat en annan väg hem från Köpenhamn, nämligen via Kalundborg på Själland och därifrån med färja till Aarhus via Samsø. Det gjorde min cykeltur lite kortare.

Min bästa kompis Christian och hans familj hyrde varje sommar en sommarstuga vid Saxild Strand söder om Aarhus och jag tog då chansen att besöka dom några dagar. Så det blev en rejäl cykeltur, Herning till Köpenhamn via Fyn och Själland 280 km och hemresan med färja via Aarhus 100 km totalt nästan 400 km på cykel.

Badade lekte och hade kul tillsammans med Christians familj. Blev alltså mycket bra emottagen hos dom men efter några dagar gick turen tillbaka till Herning, ca. 80 km.

Det fixade jag också och mellan Silkeborg och Herning i en kraftig uppförbacke gjorde jag ett stopp vid minnesmärket för prästen Kaj Munk, präst i Vedersø kirke ute vid Jyllands västkust. Han likvideras av nazisterna under 2.a världskriget och hans kropp återfanns vid just den platsen.

Vilka föräldrar skulle idag släppa i väg en 16 årig pojke på en sådan resa? Det var en annan tid då.

Med simningen fick jag uppleva mitt första träningsläger utomlands i Plön i Nord Schleswig, Schleswig/Holstein. Lägre genomfördes i en insjö och vi kunde beskåda hur man vid den tiden hanterade avlopp från ett slakteri i ån som gick från sjön – oläckert. Vi bodde på ett vandrarhem nära sjön så det var kort promenad.

Med simningen fick jag också mitt första tävlingstillfälle utomlands – i Trelleborg. Sista året med simningen fick jag även sommarjobb som badvakt på utomhusbadet.

Jag skojar ofta med att mina fyra år med simningen är ”mina fyra bortkastade år”. Simträningen upplevde jag ofta som väldigt tråkig, man kommunicerar ju icke så mycket när man ligger med huvudet nere i vattnet, man fryser efter ½ timme, men konstaterar samtidigt att Ebba hade en otrolig förmåga att bygga upp gruppgemenskap och genomföra många olika aktiviteter som vi alla uppskattade och som höll oss fast i verksamheten.

Ebba var också en duktig tränare i simhopp och i vårt gäng blev en kille dansk juniormästare i simhopp från 3 meters svikten.

Under min tid i simklubben gick jag min första tränarutbildning på Idrottshögskolan i Vejle (1960), en plats som jag senare återkom till ofta för tränarutbildning och läger i andra idrotter. Under mitt sista år i simklubben hjälpte jag även till med träningen av yngre simmare.

Tyvärr gick Ebba bort alldeles för tidigt. Hon drabbades av cancer.

Under ett par somrar spelade jag en del tennis. Utebanorna, som hade en mycket vacker och naturlig inramning, fanns i samma idrottsområde som handbollsbanorna för utespel. Jag blev aldrig någon stor tennisspelare men även här träffade jag många mycket trevliga idrottskompisar och klubbstugan blev en viktig mötesplats för oss ungdomar.

Spelade någon seriematch men minns icke resultaten. Kan ju bero på att jag förlorade?!

Mina föräldrar flyttade till en annan stadsdel i Herning och köpte en affär.

Om jag skulle cykla in till stan passerade jag en minigolfbana och blev under ett par somrar väldigt intresserad. Här träffade jag Christian som också spelade minigolf i Herning Minigolf Klub och vi blev bästa kompisar under många år.

Icke riktig minigolf utan en äldre variant av minigolfspelaren Kalle.

Vi fick senare ett gemensamt intresse för badminton. Med minigolfen fick jag lära mig vikten av koncentration, tålamod och precision.

Herning Badminton Klub

Herning Badminton Klubb bildades 4 november 1937. Under kriget 1940 - 45 spelade man vintertid i en dansrestaurang i en park, icke de bästa ramarna. Det blev också problem med energiförsörjningen vilket innebar stora oförutsägbara störningar i verksamheten. Senare under kriget blev det bara speldagtid och under helgerna.

Badmintonklubben hade under många år arbetet intensivt på att få en egen badmintonhall men möttes av hårt motstånd av kommunen och andra idrotter i Herning.

1958 fick Herning Badminton Klub möjlighet att disponera en egen anläggning i gamla turbinhallen på El-verket. Kommunen behövde icke längre El-turbinerna för elproduktion.

Här fick klubben, som tidigare nämnts, in 4 badmintonbanor även om det var lite trångt. En dag i veckan, på tisdagar, disponerade tennisklubben hallen. Hallen var lite trång och belysningen höll väl icke högsta klass men klubben fick en hemvist.

Gamla El-hallen i Herning

Vi var ett jämnårigt kompisgäng som blev väldigt intresserade och tränade på fasta tider två gånger i veckan, utan tränare. Efter ett år fick vi en egen nyckel till hallen och vårt gäng kunde då använda hallen under helgerna. Det blev mycket "egenträning".

Efter ett år fick jag frågan om vi icke kunde starta en barn/ungdomsgrupp för mer organiserad ungdomsträning. Det visade sig att det fanns ett stort intresse och i den första gruppen fanns ett antal barn och ungdomar som gärna ville tävla.

Här kan jag nämna att en spelare i gruppen, Lise-Lotte Götttsche, ett antal år senare blev dansk seniormästare och europamästare i damdubbel, jätteroligt. Lise-Lotte spelade också flera landskamper och ingick i danska Uber Cup - laget.

Mitt första tävlingsminne i lagsammanhang var då jag fick hoppa in som reserv i ett av klubbens seniorlag för match på bortaplan. Det visade sig att bortalaget spelade i församlingshuset på orten. Här fanns bara en bana och gypabommar i ena sidan, och inte nog med det stod det en kakelugn i ena hörnet. Lokalen var så trång att en del av bas-och sidlinje var målad upp på sidan av kakelugnen.

Jag har spelat i flera motsvarande lokaler så vi fick alltid komma överens om specialregler för olika hinder innan matchstart.

För att förkovra oss blev klubben erbjuden tränarbesök av Jyllands Badminton Kreds och vi tog chansen flera gånger. Första tränare som kom på besök var "gubben" Larsen från Öster Hurup i Himmerland. Han betonade vikten av en bra teknik. Senare kom Harald Thuesen till klubben flera gånger, även han en duktig tekniktränare.

Både dessa externa tränare betonade vikten av att klubben skulle skaffa egna utbildade tränare för att förbättra klubbens förutsättningar för en fortsatt positiv utveckling. Jag tänkte på detta och gick min första tränarutbildning i badminton på Vejle Idrottshögskola 1963.

1965 gick jag tränarutbildning steg 2 och fullföljde utbildningssteg med steg 3 kursen 1967 och kunde då kalla mig förbundstränare, den första utbildade förbundstränare i Jylland. Vid samma utbildningstillfälle blev också Lisbeth von Barnekow förbundstränare. Lisbeth blev sedermera under många år en kompetent ledamot i förbundets utbildningskommitté

Nyborgkursen 1967. Rickard Heilbo längs till höger

De två senaste utbildningarna genomfördes i Nyborg.

Under några år (1968 – 69) deltog jag som tränarutbildare på förbundskurserna. Alla dessa utbildningar pågick under en vecka. Det var möjligt på den tiden. Jag har behållit kontakten med flera av dessa "badmintonstoller" och träffar dem fortfarande på olika tävlingar.

Min första tränarutbildning var inom simningen på Idrottshögskolan i Vejle. Denna plats blev ett attraktivt ställe för mig under stora delar av mina semestrar. Skolan ligger i en väldigt vacker skogsmiljö.

Det gäller både som tränare på olika badmintonläger och som tidigare nämnd olika badmintontränarutbildningar. Anmälde mig också till Danmark Idrottsförbunds Ungdomsledarutbildningar. Gick alla stegen och blev så småningom kursinstruktör på dessa utbildningar.

Lärargruppen på Danmarks Idrotts Forbunds ungdomsledarutbildning 1965.

Huvudbyggnaden på Idrottsfolkhögskolan. Här finns också idrottshallar, fotbollsplaner, styrketräningslokaler och lokaler för olika test och ett utebad.

Därefter tag jag ett större ansvar för att organisera och genomföra seniorträningarna i Herning Badminton Klub.

Vi ökade tävlingsdeltagandet både till individuella tävlingar och lagtävlingar och det gav snabbt resultat genom avancemang i seriesystemet och våra yngre tävlingsspelare slog sig in i flera av klubbens seniorlag.

Vi mötte i en match i Jyllandsserien ”gubben” Larsens klubb i en bortamatch i deras lilla hal, jag tror att det fanns två banor i deras hall, och här gjorde jag bort mig fullständigt i en dubbelmatch. Jag hamnade i en duell i en väldigt pressad situation och slog ett kraftfullt slag för att klara det dåliga läget.

Bollen träffade ett ljus-element och landade innanför linjen på motståndarsidan. Diskussion uppstod där jag påstod att jag/vi vunnit bollen och spelarna från Öster Hurup att de vunnit då ljus elementet hängde utanför sidlinjen.

En av motståndarna var ”gubben” Larsens son som var lika högljudd och envis som jag. Efter en stund kom ”gubben” Larsen fram till banan och sade till sina spelare – ge dom bollen och sluta bråka.

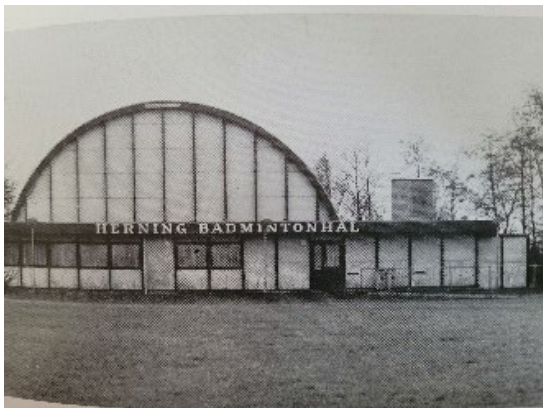
Efter matchen uppstod naturligtvis en diskussion och jag fick ge med mig att dom hade vunnit duellen, just på grund av att jag träffat ett föremål utanför banan. Jag skäms fortfarande Jag var på den tiden kanske lite hetsig?

Under mina sista två år i Herning spelade vi i Jyllandsserien, högsta nivån under det nationella seriesystemet.

Under tiden i Herning genomförde klubben många individuella tävlingar och efter några år ansökte klubben om att bli arrangör av en ”Mästerrække-turnering” som var den högsta nivån på individuella tävlingar i Danmark. Vi beviljades detta under flera år och fick därmed njuta av badminton på högsta nationella nivå och detta i vår icke 100 procentiga anläggning.

Jag lämnade Herning 1969 för att arbeta som utbildningskonsulent på Danmarks Idrottsförbund men behöll kontakten med hemklubben. Lars Engelbrektsen tog över då jag lämnade Herning och han gjorde fantastiska insatser för Herning Badminton Klub.

1971 stod en ny special hall för badminton klar på Ydunsvej, fem banor, fina omklädningsrum och en cafeteria/restaurang som naturligtvis fick namnet ”Bana 6”. Jag undrar om icke de svåraste matcher spelades på ”Bana 6”?

Herning Badminton hal på Ydunsvej

Bra jobbat av styrelsen i föreningen. Hallen ägdes av klubben och drevs som ”selvejende institution” vilket kan jämföras med en ekonomisk förening i Sverige.

Efter ett antal år behövde kommunen marken att bygga bostäder på, men kommunen byggde då en väldigt fin anläggning för badminton och ett antal andra idrotter i stadsdelen Gullestrup. Här disponerar klubben en uppvisningshall med 5 banor och med plats för publik, en träningshall också med fem banor. I den anläggningen finns en cafeteria, squashbanor skyttebanor. Jag har spelat en internationell veterantävling i denna anläggning och Halmstad Badmintonklubbs tränare har varit publik på ett senior EM i anläggningen. Samtidigt genomförde vi en tränarutbildning. Senare har kommunen byggt till ett antal handbollshallar och bara några få 100 meter därifrån finns två ishallar.

Halmstad Badminton Klubb har som tradition att delta i ett par danska ungdomstävlingar där vi kan ha med en stor trupp spelare på olika färdighetsnivåer.

Tävlingsarrangör är badmintonklubben i Ikast, som ligger 15 km från Herning. Många klasser spelar sina matcher i hallarna i Herning.

Denna tävling har ofta långt över 600 deltagare och har olika åldersgrupper och färdighetsnivåer. Därför kan klubbarna anmäla stora grupper. Vi brukar ha med mellan 15 och 25 deltagare - en viktig tävling för att skapa gemenskap och gemensamma upplevelser.

Två lyckliga medaljtagare ISI Cup och klubbens maskot

ISI Cup i Ikast 2012

Intill idrottsanläggningen har man en smart lösning för både läger och tävlingar när kommunen byggde ett modernt vandrarhem i samma område.

Några somrar spelade jag tennis i Herning Tennis Klub, klubben disponerade fyra utebanor i Hernings relativa nybyggda idrottsområde. Här fanns också klubbhus och det var många sommaraftnar som fanns kvar vis anläggningen. Någon lyckad tennisspelare blev jag aldrig. Upplevde för många konflikter mellan tennis- och badmintontekniken.

Vestjysk Badminton Kreds

Under min tid i Herning blev jag engagerat som styrelseledamot i Vestjysk Badminton Distrikt. På den tid fanns det fem distrikt i Jylland.

Sven Åge Nilsen, Holstebro var ordförande för distriktet under många år och blev en fin mentor för mig. Holstebro hade en traditionell badmintonhall med 5 banor, låg jättevackert ner till ån. Hallen byggdes under 30-talet.

Vi organiserade distriktsmästerskap, ungdomsserier men var också aktiva för att se till att det i alla nybyggda idrottshallar startades en badmintonklubb eller en badmintonsektion i flersektionsföreningarna.

Detta kunde bland annat innebära att distriktet aktivt medverkade när nya idrottshallar invigdes. Då kunde vi tex. organisera uppvisningsspel av duktiga nationella badmintonspelare. Erland Korps och flera andra ställde gärna upp vid dessa invigningar.

Jag blev även engagerad i styrelsearbetet i Jyllands Badminton Kreds, där jag medverkade till att bilda en ungdomskommitté. Kredsen organiserade tränarbesök i klubbar som önskade hjälp, genomförde egna träningsläger för lovande ungdomar, ofta under höstlovet och förlagda till folkhögskolor med stora idrottshallar. Här var det ju enkelt att lösa mat och förläggning.

Jyllandskredsens höstläger i Ribe.

Vi tog ut lag till kredsmatcher och samordnade resorna för Jyllands deltagare de danska ungdomsmästerskaparna. Kredsen startade också veckoläger på olika platser för de duktigaste ungdomarna i Jylland.

Under denna period ökade intresset på föreningsnivå för att planera och genomföra badmintonläger. I många idrottshallar byggde man till så att det finns möjlighet till övernattnings så att man kunde ha olika lägerverksamhet. Halmstad Badmintonklubb använde under många år en sådan anläggning i Herlufsholm vid Nästved.

En förening som var tidigt ute var Silkeborg Badminton Klub. Deras läger genomfördes under ett antal år på Idrottshögskolan i Vejle. Senare kom även Frederikshavn Badminton Klub med på banan då klubben fick sin egen anläggning med övernattningsmöjlighet. Under ett antal år ingick jag i tränargruppen i Frederikshavn. Mycket givande arrangemang för både spelare och tränare. Jag uppskattade dessa läger och folket i Frederikshavn Badminton Klub med Björn Danielsen i spetsen.

Med mitt engagemang i Jyllandskredsen valdes jag in som styrelseledamot i Danmarks Badmintonförbund. Här var jag bara styrelseledamot 1968 - 69. Jag fick sluta då jag fick anställning som utbildningskonsulent på Danmarks Idrottsförbund 1969. Stadgarna tillät inte en anställd att vara förtroendevald i samma eller underliggande organisation.

Som tidigare nämnt är jag utbildad förbundstränare i Danmark Badminton Förbunds utbildningsystem.

I samband med lärarutbildningen 1961 - 65 arbetade jag december/jan 1963 - 64 heltid som badmintontränare i den nederländska badmintonklubben Duinwijk BC i Haarlem. Vid den tidpunkten i lärarutbildningen en termin med yrkespraktik – en betald praktik.

Min praktikperiod blev relativt kort då den lärare som jag praktiserade för kom tillbaka till sin tjänst i förtid. Seminariet gav då klartecken till att tränarjobbet i Haarlem kunde inräknas i min yrkespraktik. Det var legendariska badmintonledaren Ole Mertz som fixade jobbet i Haarlem.

Efter arbetet på Danmarks Idrottsförbund lämnade jag Köpenhamn. Jag sökte och kom in på specialidrottslärarlinjen på Gymnastik – och Idrottshögskolan (GIH) i Stockholm. Jag kom in på handbollslinjen.

Under tiden på GIH var det många olika idrotter på programmet, även på fritiden. Andra studieåret fick vi ihop ett vattenpololag som deltog i Stockholms Distriktets student DM. Vi vann årets DM. Det fanns ju ett antal duktiga handbollsspelare och simmare på GIH det året.

Rekryterades under våren 1972 som utbildningskonsulent till Svenska Badmintonförbundet. Flyttade till Uppsala och blev medlem i KFUM Uppsala som just färdigställt en egen badmintonhall - ”Fyrisfjädern”.

Jag slutade min anställning på Svenska Badmintonförbundet 1976 men kort innan hade förbundet fått ansvaret att arrangera badmintonvärldens första officiella individuella världsmästerskap. Arrangemanget blev naturligtvis förlagt till Malmö och jag fick uppdraget att tillsammans med Roger Johansson, Göteborg planera och genomföra en coach/tränar konferens i anslutning till WM arrangemanget. Tidigt lade vi ett stomprogram och jag hade under mina år som förbundskapten fått många kontakter bland duktiga tränare i både Europa och Asien. Efter kontakter med dom ställde flera upp som föreläsare och clinics ansvariga på konferensen.

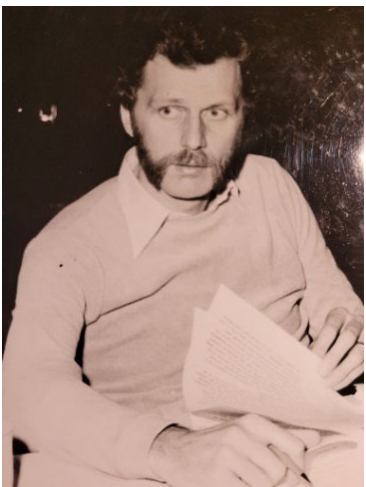
Konferensen var upplagd med både föreläsningar och olika clinics och fick stor respons med många deltagare. Mitt största bestående minne är seminariet med en kanadensisk forskargrupp som filmat olika slag med höghastighetskamera och det visade att vi fick en helt ny bild av hur ett antal olika grundslag egentligen utfördes. Detta inslag påverkade inlärningen av många grundslag.

Asian Coaching Seminar

Samma år, 1977, fick Sverige, Svenska Badmintonförbundet, en inbjudan att skicka en deltagare till ”First Asian Coaching Seminar” i Peking och jag blev utsedd att representera Svenska Badmintonförbundet. På denna konferens inbjöds bara deltagare från asiatiska länder och ett afrikanskt land, Nigeria

Jag fick hålla ett anförande under konferensen

Koncentrerad lyssnare

Officiella konferensdeltagarna.

Besök på kinesiska muren.

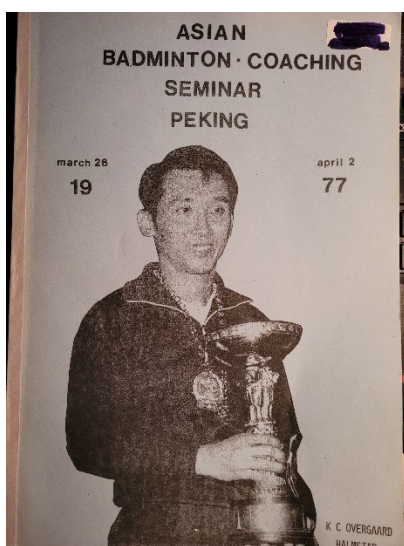

Konsthantverk – arbetar med elfenben

Mitt diplom från Asian Badminton Seminar 1977

Jag var mån om att samla in alla skriftliga dokumentationer från de olika seminarier och workshops och publicerade dom i ett samlat dokument. Viktigt att badmintonsveriges tränare kunde få ta del av materialet.

Min samlade dokumentation från Pekingkonferensen 1977

Svenska Badmintonförbundet hade under flera år aktivt agerat för att få med Kina som medlem i det internationella badmintonförbundet trots stort motstånd från flera europeiska länder och i stort sett alla engelsktalande länder. Och inbjudan till Sverige var en tydlig markering från kinesiska badmintonförbundets sida.

Denna inställning, att försöka hålla världens största och bästa badmintonnation utanför badmintonfamiljen höll naturligtvis icke på sikt.

Det bör nämnas att inte Kina deltog i det första VM i Malmö.

Engelsktalande nationerna och Danmark motarbetade under många år Kinas försök att bli medlem i den internationella badmintonfamiljen. Internationella förbundet hade på den tiden ett differentierat system för omröstning. Nationer kunde som mest ha 3 röster i förbundet. Kina hade som en av sina grundkrav att detta system skulle ändras till ”One nation - one vote”. Det kan idag upplevas väldigt märkligt att Kina hade ett så starkt och självklart demokratikrav.

Skulle en sådan demokratisering ske så skulle de engelsktalande länderna förlora sin dominans i förbundet. Inträdesfrågan drogs i långbänk och det resulterade i att Kina tillsammans med ett antal asiatiska länder i mitten på 1970-talet startade ett eget internationellt badmintonförbund.

1981 gick de två förbunden ihop samtidigt som Kina blev medlem och röstetalet ändrades enligt Kinas önskemål.

Jag kan som en parentes nämna att jag i umgänget med företrädare för forna kolonialländer ofta upplevt ett stort motstånd och negativ inställning mot just Storbritannien/England.

Det fick så småningom till följd att dessa forna kolonier såg till att Internationella förbundets kansli flyttades från just England till Kuala Lumpur i Malaysia.

Efterföljande åren fick Sverige också besök av flera olika kinesiska badmintonlag som spelade uppvisningsmatcher på olika platser i Sverige. Det kan noteras att även Halmstad Badmintonklubb fick arrangera en match i Sporthallen där nästan 1000 åskådare fick njuta av världsspelare.

Sveriges systematiska arbete med att få in Kina i den internationella familjen uppskattades av Kina på flera sätt. Svenska förbundets största egna internationella tävling vid den tiden var ”Swedish International” och fick under ett antal år deltagare från Kina, ofta högre rankade spelare än dom som deltog i Danish Open, detta trots att den danska tävlingen hade högre internationell status.

Från mina danska kontakter vet jag att Danmark just frågat Badminton Kina varför truppen till Sverige var bättre än truppen till Danmark och där fått svaret att truppen till Danmark var Kinas nationella team och att Sverigetruppen var det internationella teamet.

Det fanns ett avtal mellan Danmark och Kina i denna fråga.

Andra idrotter

Runt 20-års åldern blev vi ett gäng grabbar som testade bowling i en relativ ny bowlinghall i Herning. Bowlingen avslutades ofta med att gänget åt en bit mat och spelade kort – om pengar. Vi spelade ”mausel” som liknar poker. I början väldigt fridfullt men spelandet utvecklades i helt fel riktning när vi spelade utan ”loft” för insatserna. Då blev det riktigt otrevligt då den som hade mest pengar hela tiden kunde ”trumfa” över övriga. Vi fick lägga ner detta men fortsatte med bowlingen.

Genom dessa kompisar blev min bror Knud och jag intresserad av bilorientering, en stor sport i Danmark på den tiden. Vi körde i min brors Fiat 600 och hade lätt att ta oss fram. Knud körde och jag var kartläsare. Vi hade många jätteroliga gemensamma upplevelser och vann också flera tävlingar. Jag kan nämna ett par roliga situationer:

- På en tävling sent på hösten hade det regnat mycket men vi kunde tas oss fram i vår lilla Fiat lättare än dom som körde tex en Volvo Amazon. Men i en uppførsbacke körde vi fast. Knud och jag hoppade ur bilen och lyfte den tillbaka på grusvägen. Det gick icke för Volvobilarna. Vi hade dock fått vatten och lera in i bilen.
- Ett annat exempel var när vi icke kunde komma upp i en uppførsbacke och jag fick hoppa ur bilen mitt i backen och skjuta på bilen. Olyckligtvis stod jag bakom ett hjul som plötsligt spann och jag fick jord och lera över hela kroppen. Vi kom loss men jag hade lite svårt efteråt att läsa kartan då allt blev nersmutsat.
- Vid ett tredje lopp var Knud lite snabb att hoppa ur bilen för att stämpla vid en kontroll, dörren hakade fast i en buska och revs nästan loss. Vår Fiat hade framdörrarna hängda i bakkanten av stolpen.

Testade också vid ett tillfälle att tillsammans med min kompis Christian att åka Rally. Vid det första fartprovet som kördes på asfalt välte jag med min relativt nya Fiat, ingen bra start men vi fullföljde loppet. Åskådare hjälpte snabbt att få bilen på rätt köl.

Det blev inga ytterligare rallylopp för min del.

Under min GIH tid anmälde studentidrottsföreningen ett lag till DM i vattenpolo. Flera av mina kurskompisar på handbollslinjen inklusive jag blev uttagna i laget. Vi spelade ett antal matcher och blev distriktsmästare i vattenpolo.

Jag hade naturligtvis en stor fördel av att ha utövat både simning och handboll.

Halmstad Badmintonklubb

Våren 1976 sade jag upp min anställning på Svenska Badmintonförbundet. Jag kände att de fyra åren på förbundet med många resor både som utbildningskonsulent och som förbundskapten varit väldigt tuffa – mellan 150 – 200 resdagar i Sverige och utomlands hade gjort att jag tappat lite av motivationen och då kan man icke prestera optimalt längre.

Jag sökte ett jobb på Riksidrottsförbundet som utbildningskonsulent i Halland med placering i Halmstad och fick jobbet. Så i maj 1976 gick flyttbilen från Uppsala till Halmstad.

Det gick bara ett par veckor efter flytten, så kontaktade dåvarande ordförande, Nils Eriksson, i Halmstad Badmintonklubb om jag icke kunde engagera mig i klubbens verksamhet. Jag tackade naturligtvis ja till frågan och blev senare på året vald in i styrelsen i klubben. Året efter valdes jag till ordförande, ett uppdrag som jag hade fram tom säsongen 1982/83.

Halmstad Badminton Klubb bildades 26. november 1937 och klubben hade egentligen en väldigt fin badmintontradition med flera svenska mästare men det var under 50-talet. Namn som Bertil Glans, syskonen Ingrid och Bernt Dahlberg och flera var välkända idrottsprofiler i stan.

Som ett kuriosum kan nämnas att Bernt vunnit herrsingel både som junior, senior och veteran/oldtimers.

I Gamla Tennishallen hade spelats landskamper och första TV sända SM spelades i denna hall. Hallen upplevde jag vara Sveriges bästa badmintonhall.

Halmstad Tennishall, hemvist för 50-talets giganter i Halmstad Badminton Klubb

Tyvänn fick icke badmintonverksamheten vara kvar i gamla tennishallen.

Då jag kom till Halmstad tränade klubben i flera kommunala idrottshallar som Kattegatt gymnasiet, Sannarps gymnasiet, Östergårdsskolan, Några entusiaster tränade fortfarande i Gamla Tennishallen) och verksamheten upplevdes som väldigt splittrad.

Tillsammans med styrelsen och en väldigt stabil och intresserad grupp yngre tävlingsspelare påbörjade vi arbetet med att strukturera upp klubbens verksamhet.

Verksamheten utvecklades både vad gäller antalet medlemmar och rent badmintonmässigt.

Söndrumshallens betydelse för Halmstad Badmintonklubbs utveckling

Fram till 60-talets slut tränade badmintonklubbens medlemmar i viss utsträckning fortfarande i Gamla Tennishallen som ägdes av medlemmar i Halmstad Tennisklubbens ekonomiska förening. Badmintonklubben uppmanades dock vid upprepade tillfällen att se sig om efter nya lokaler.

Klubbens dåvarande styrelse uppvaktade kommunen och fritidsnämnden för att få hjälp med att lösa klubbens lokalproblem dock utan framgång.

Många tävlingar och landskamper spelades i Gamla Tennishallen, som ansågs vara en av de bästa hallarna i landet för badmintonspel.

Emellertid började kommunens skolor att få tillgång till stora idrottshallar och klubben bedrev, som tidigare nämnt, sin ungdoms- och tävlingsverksamhet i flera olika kommunala hallar. Klubben disponerade olika hallar vid olika tidpunkter. Det rörde sig om gymnasieskolorna på Sannarp och Kattegatt, men också Östergårdsskolan. Verksamheten upplevdes som splittrad och det var svårt att utveckla verksamheten under dessa förutsättningar.

Dåvarande styrelse, där jag redan ingick, diskuterade ofta hur klubben kunde utvecklas både kvantitativt och kvalitativt och styrelsen hade den helt klara målbilden att en absolut förutsättning för en sådan utveckling var en specialanläggning anpassad för badminton.

Jag valdes till ordförande 1977.

Omfattningen i en sådan anläggning skulle vara minst 10 badmintonbanor, ett klubbрум och plats för en samlingslokal och ett kansli.

Under våren 1977 kontaktades badmintonklubbens styrelse av styrelsen för Söndrumshallens Ekonomiska förening. Frågan var om badmintonklubben hade intresse av att engagera sig i

utbyggnaden av den befintliga tennishallen i Söndrum. Utbyggnadsplanerna utgick ifrån att bygga ytterligare 3 hallar varav två skulle kunna disponeras för badmintonspel.

Badmintonklubben framförde att det fanns intresse av att få ytterligare speltider, men att klubben hade dåliga erfarenheter av kombinationen – badminton/tennis och att en förutsättning för ett samarbete var att situationen från Gamla Tennishallen icke skulle upprepas, alltså att bli utkastat från anläggningen när den var betald.

Överläggningarna mellan Söndrumshallen och badmintonklubbens styrelse fortsatte efter att kommunen lämnat kommunal borgen på 800 000; - kr. för en utbyggnad enligt ovan.

Under senvåren 1977 ryktades det att utbyggnaden skulle bli mycket större, nämligen tre tennishallar, två badmintonhallar med 10 banor och tre squashbanor. Badmintonklubben tolkade detta som en positiv utveckling av projektet som skulle kunna tillförsäkra klubbens framtida utveckling. Inget avtal fanns klart mellan Söndrumshallen och badmintonklubben vid den tidpunkten.

Utbyggnaden, det stora projektet, ”tjuvstartade” under juli månad beroende på att regeringen ”varnat” för en kraftig höjning av byggmomsen den 1 augusti 1977.

Arbetet med den nya anläggningen avbröts emellertid under hösten då det visade sig att den stora utbyggnaden förutsatte en kommunal borgen på 2 miljoner kr. Ett sådant beslut var på väg i den kommunala byråkratin men icke klart vid byggstarten. Byggnationen avbröts och det resta ”stålskelettet” blev ett riksbekant monument.

Under försommaren 1978 hade undertecknad som klubbens ordförande kontakt med flera av kommunråden i Halmstad för att se om det skulle vara möjligt att få i gång byggandet igen, och föreslog att endast de föreningar som i framtiden kunde tänkas bedriva sin verksamhet i anläggningen fick äga andelar i Söndrumshallens Ekonomiska Förening. Naturligtvis hade kommunen uppvaktats av flera intressenter.

Under sommaren 1978 fattade kommunen beslut om en kommunal borgen på 2 miljoner kr. samtidigt som kommunen krävde att endast föreningar och korporatuonsidrottsföreningar i framtiden skulle kunna bli nya andelsägare i den ekonomiska föreningen som ägde hallen.

Med det kommunala beslutet som grund startade nya överläggningar mellan företrädare för den ekonomiska föreningen och badmintonklubben. Klubben erbjöds att utföra visst arbete, såsom isolering och målning av väggarna i de framtida badmintonhallarna. Som betalning för dessa insatser erhöll badmintonklubben andelar i den ekonomiska föreningen. Motsvarande erbjudande erhöll Söndrums Tennisklubb för arbetsinsatser med de nya tennishallarna.

Hösten 1978 arbetade och jobbade 25–30 entusiastiska badmintonmedlemmar under kunnig ledning av Kent Håkansson, som byggnadsarbetare och målare. Totalt arbetade klubbens medlemmar denna höst ca. 3 000 timmar för att förverkliga drömmen om en ändamålsenlig badmintonanläggning. Arbetet var förlagt till kvällar och helger och skedde parallellt med att klubbens verksamhet hölls i gång i de kommunala idrottshallarna. Naturligtvis minskade tävlingsverksamheten denna höst.

Kent Håkansson förberedde våra bygginsatser genom att bla. ”låna” byggföretaget Skanskas byggställningar i hallen så att klubbens medlemmar snabbt kunde sätta igång arbetet under kvällar och helger. Det var väl icke alltid att dessa ställdes tillbaka efter arbetspassen!

Det var ett otroligt teamwork av många engagerade badmintonfantaster.

Klubbens arbete fortskred snabbare än planerat och det innebar att vi åtog oss att även färdigställa en del av tennishallarna som varit tennisklubbens åtagande. Totalt erhöll klubben 250 andelar för arbetsinsatserna. Badmintonklubben äger alltså andelar i Söndrumshallens Ekonomiska förening motsvarande 125 000; - kr, ca. 1/3 av det totala antalet andelar i den ekonomiska föreningen.

Kent var en otrolig tillgång i detta arbete som arbetsledare och pådrivare. Men utan den stora insatsen från många medlemmar skulle det aldrig varit möjligt att ro detta åtagande i land. Insatserna skapade en otrolig sammanhållning bland klubbens tävlingsspelare. Flera farliga episoder förekom under höstens arbete.

Jag kan nämna att Ronny Svensson plötsligt tappade balansen på byggställningen men blev hängande i knäveckan på byggställningen. Det är bara ett exempel. Vid flera tillfällen fick vi leta efter verktyg som "försvunnit", oftast bakom spånplattorna, när Per Olof Andersson "POA" arbetade som "sättare" av spånskivorna men icke alltid observerade att en kompis lämnat sin hammare på aluminiumprofilen.

Några deltagare från "Byggarlaget",

Utöver inomhusarbetet åtog sig klubben att genomföra grovplaneringen av den nya parkeringen samt plantering av rabatter.

Kent Håkansson, Per Olof Andersson (POA), Bengt Göran "Doffy" Svensson, Ronny Svensson och Per Martin Persson gjorde därutöver mycket stora extra insatser för Söndrums Tennisklubb i slutskedet av byggprocessen och fick naturligtvis betald för detta.

Det var alltså en mycket glad och nöjd grupp av medlemmar som vid årsskiftet 1979 fanns närvarande vid invigningen av en de nya hallarna.

Klubbens – byggarlag

Dessa ingick i klubben "byggargång": Kent Håkansson, PO Andersson - POA, Bengt Göran Svensson -Doffy, Per Martin Persson, Ronny Svensson, Håkan Karlsson, Stefan Strömberg, Tommy Green, Ulf Håkan Karlsson, Ronnie Lindh, Agneta Overgaard, Kalle Overgaard, Pelle Ohlsson, (Per Olof), IA Pettersson, Kerstin Ohlsson (Moberg), Sven Åke Rosenqvist, Leif Nilsson, Mona Lindblad, Monica Hoffman (Andersson), Per Håkan Hoffert, Ulf Jacobsson, Christer Johansson.

En helg under denna höst åkte hela ”byggargänget” till Heberg för att hjälpa organisationen Rörelsehindrade Barn och Ungdomar, RBU, att färdigställa sin lägeranläggning i Heberg. Det var Nisse Eriksson, badmintonklubbens tidigare ordförande, som frågade om hjälp med detta arbete. Naturligtvis tackade vi ja till uppdraget. RBU organisationen betyder ”Rörelsehindrade Barn och Ungdomar”. Nisse var ordförande för föreningen.

Tillgången till de nya badmintonbanorna medförde att medlemstalet ökade kraftigt så att klubben hos fritidsnämnden sen våren 1979 kunde ansöka om bidrag för att anställa en instruktör/administratör.

Det blev dock några väldigt arbetsamma år med ekonomin då hyressättningen i Söndrumshallen låg på en mycket högre nivå än om klubben bedrivit sin verksamhet i kommunala hallar. Hyreskostnaden uppgick säsongen 1979/80 till 70 000; - kr. ett belopp som klubben försökte förmå fritidsnämnden ta ett delansvar för, men här möttes klubben av kalla handen. Den ekonomiska avmattningen i början av 80-talet märktes också.

Medlems- och verksamhetsutvecklingen var betydande i och med tillgången till banorna i Söndrumshallen

	1978/79	1981/82	2000/01	2010/11	2020/21
Aktivitetstillfällen	810	1 640	1 885	9 300 *	11 309
Utbildade tränare	11	15	48	103	28
Antal medlemmar	315	443	481	370	600
Antal serielag	2	3	2	1	3

• Deltagartillfällen, ett nytt redovisningsmått

Efter 1979 ökade tävlingsdeltagande snabbt både vad gäller lagspel och individuella tävlingar.

Kents Volvo Amazon transporterade oss till många tävlingar, så också det år som DM spelades i Kungsbacka. Det var en väldigt kall morgon då vi gav oss i väg i flera bilar. och som vanligt var Kent chaufför i sin Volvo.

På hemvägen fick han problem med kylarvätskan och fick flera gånger fylla på vatten.

Mellan Falkenberg och Halmstad blev det dock helt stopp – kylaren hade frusit. Jag körde bakom Kent och höll koll på Kents bil och vi beslutade att jag skulle bogsera Kent den sista biten mot Halmstad.

Så i väg med Kents bil efter. Vad jag icke tänkte på var att det blev otroligt kallt i hans bil och personerna i hans bil frös snabbt otroligt. Jag registrerade dock efter ett tag i min backspegel att hans framruta hade immat igen och vi stannade. Då han icke hade någon el på bilen kunde han ju icke använda signalhornet.

Efter ett stopp ”luskade” vi försiktigt mot Halmstad. Alla kom hem välbehållna.

För att skapa bättre förutsättningar ekonomiskt och verksamhetsmässigt beslöt styrelsen arbeta med utmaningen att bygga ”en egen badmintonhall”.

Detta arbete initierades i mitten av 80-talet klubben arbetade med att påverka stans politiska beslutsfattare utifrån frågeställningen. Påverkansprocessen hade två utgångspunkter:

- Badmintonklubben behövde en egen anläggning för att kunna utveckla sin verksamhet
- Verksamheten i Söndrumshallen diskriminerar barn- och ungdomsverksamhet bedriven i Söndrumshallen i förhållande till barn- och ungdomsverksamhet bedriven i kommunala anläggningar och badmintonporten fick betala en för stor del av driftkostnaden jämfört med tennisporten

Badmintonklubbens utgångspunkt för att stanna kvar i Söndrumshallen var att för föreningsdriven barn- och ungdomsverksamhet i Söndrumshallen borde gälla kommunal taxa. Klubben fick under flera år icke något gehör från kommunen i denna fråga.

Så småningom beslöt badmintonklubbens styrelse att driva frågan om en egen badmintonhall, gärna samordnat med kommunen. I en sådan egen hemvist skulle det vara möjligt att mobilisera ideella krafter för driften och samtidigt få kontroll över hyreskostnaderna.

En hallfond skapades och överskottsmedel avsattes i denna fond.

Först säsongen 1984/85 lyckades klubben tillsammans med Söndrums Tennisklubb övertyga Fritidsnämnden om att kommunen skulle täcka mellanskillnaden mellan hyran i kommunala hallar och hyran i Söndrumshallen. Beslutet gällde klubbarnas organiserade ungdomsverksamhet. Detta minskade klubbens hyreskostnader avsevärt och ekonomin förbättrades snabbt. Vi skulle då endast betala 50,-kr/halltimme, dvs för 5 badmintonbanor.

Beslutet att subventionera hallhyran för föreningsdriven ungdomsverksamhet i Söndrumshallen hängde också ihop med att Halmstad Frigymnaster framgångsrikt bearbetat kommunen för att få en hemvist för sin omfattande tränings- och tävlingsverksamhet. Kommunen framförde önskemålet att hyra tennishall 1, den ursprungliga Söndrumshallen, och med kommunala medel bygga om den så den passade för Frigymnasternas verksamhet.

Nu fanns tre av Halmstads största idrottsföreningar i Söndrumshallen.

Så småningom, 1 januari 1997, beslutade Halmstad Kommun att noll-taxa skulle gälla för föreningsdriven ungdomsverksamhet i alla kommunala anläggningar. Detta beslut skulle också gälla för ungdomsverksamhet i Söndrumshallen. Vilken avlastning det innebar på klubbens ekonomi.

Under 90-talet fortsatte arbetet med att skapa bättre lokalmässiga och ekonomiska förutsättningar för klubbens verksamhet. Här var drömmen om en egen badmintonhall fortfarande en central fråga.

Många överläggningar med och skrivelser till kommunen gav inget resultat, men i slutet av 90-talet började en positiv process där kommunen nu blev en aktiv medspelare.

Badmintonklubben accepterade att lägga ner sitt arbete för en egen anläggning, om bättre tränings- och tävlingsmässiga förutsättningar skapades i Söndrumshallen samt att en rättvis hyressättning internt i hallen kom till stånd. En likvärdig hyressättning med verksamhet i kommunala hallar skulle också garanteras.

Detta löstes genom en utbyggnad Söndrumshallen med två tennishallar och en badmintonhall med fyra banor och med en takhöjd godkänd för elitspel, samtidigt som ytterligare en tennishall byggdes om för trupp gymnastik.

Denna utbyggnad blev klar hösten 2002 med invigning 15 november.

Ny invigningen av Söndrumshallen 2002 efter den stora tillbyggnaden

I detta sammanhang upprättades ett tioårigt hyresavtal (2002 – 2012) mellan klubbarna i Söndrumshallen, kommunens fritidsförvaltning och Söndrumshallen. Detta avtal skapade en möjlighet för ett mera långsiktigt arbete och en stabil ekonomi för både klubbar och Söndrumshallen.

Detta avtal har förlängts ytterligare 10 år (2012 – 2022) och för närvarande pågår förhandlingar om ytterligare en förlängning. Dessa förhandlingar är numera avslutade med gott resultat och Halmstad Padelklubbs ungdomsverksamhet i hallen har samma villkor som övriga föreningar i hallen.

1981 fick klubben möjlighet att arrangera en landskamp mellan Sverige och Kina. Vi genomförde landskampen i Sporthallen.

Många medlemmar deltog i förberedelser. För att marknadsföra arrangemanget beslöt vi att dela ut flygblad till alla hushåll i Halmstad, nästan 25 000. Någon kom på att vi ju skulle ta med flygblad från ett antal företag. Vi lyckades sälja in idén hos fem olika företag och klubben tjänade en hacka. Jättemånga medlemmar engagerades både att sortera alla flygblad och sedan agera post. För ”post-gänget” blev det ju bra träning att springa i trappor.

Mycket bra jobbat av alla.

Vi lyckades bra med arrangemanget och fick nästan 1 000 åskådare i Sporthallen.

1997 firade klubben 60 års jubileum. Firande skedde på Garnisonen med fin uppslutning av gamla och nya medlemmar.

Styrelsen inkl. suppleanter

Ungdomssektionen på 60-årsjubileet

Orkestern som spelade till 70 års jubileet. Här visade elitspelare Thomas Carlsson upp nya talanger. Thomas blev senare klubbchef och sedermera ordförande för klubben

Klubbens ordförande under tiden 1976–2021

Följande har varit ordförande i klubben från mitten av 70-talet:

Niels Eriksson, Kalle Overgaard, Tord Ahlberg, Rolf Johansson, Carl Johan von Mentzer, Jan Pettersson, Kent Håkansson, Jörgen Peters, Bosse Lundquist, Joakim Stierna och Thomas Carlsson.

Anställda tränare/administratörer

Under tiden i Söndrumshallen har ett antal varit anställda som tränare och klubben har även haft administrativ personal anställd.

Vissa har haft dubbla funktioner som både tränare och administratör.

Tränare

Med den omfattande verksamhet och ambitionen att öka antalet medlemmar blev det tidigt viktigt att ha en anställd tränare som kunde organisera och administrera badmintonverksamheten. Flera av de anställda hade både administrativa och badmintonmässiga uppdrag.

Följande har varit anställda i den rollen på hel- eller deltid: Kerstin Ohlsson (Moberg), Nikko Köppe, Birgitta Romlin, Camilla Johansson, Max Apell, Joakim Oscarsson (Freij), Ronnie Lindh, Olle Ingemarsson, Thomas Carlsson, Julia Jansson, Jimmy Tay och Tim Foo.

Administratörer

Även på den administrativa sidan har klubben haft ett antal administratörer.

Lennart Larsson, Kurt Svensson, Maria Ferdinandson och Tarja Mantere, Lennart Dahlberg.

Idrottsliga framgångar

Badmintonklubben hade ju mycket stora idrottsliga framgångar i mitten av 50-talet då träningsverksamheten var koncentrerad till Gamla Tennishallen. Fortfarande är namn som Bertil Glans, Bernt och Ingrid Dahlberg kända i Halmstad.

Seriesegrarna division 2, 1996. Calle, Niclas Jonas, Patrik, Stefan, Kent, Susanne

Under senare tid har spelare som Bengt Göran ”Doffy” Svensson, Susanne Svensson (Mared), Ulrika Pettersson (Bergdahl), Malin Engelheart, Pia Overgaard (Wiberg), Malin Johnsson, Andreas Apell, Åsa Overgaard, Kim Johansson, Jenny Oskarsson, Per Holmgren, Caroline Gunnarsson, Josefin Gunnarsson, Felix och Jacob Burestedt, Filip Suwangphingkha, Matilda Holm, Ludvig Holm, Sofia Lundquist och Colin Hammarberg tillhört Sverigeeliten, tagit medaljer i ungdoms SM och i många fall varit landslagsspelare.

Både Kim och Felix blev svenska juniormästare och de idrottsliga framgångarna kröntes med Felix SM tecken i herrsingel 2019. Hans SM meriter startade dock tidigare med SM guld i mixeddubbel U17 säsongen 2010/11 och Felix ingick i klubbens lag som vann Lag-SM 2019.

Åren 1992 och 1993 vann Hallägraskolan Skol-SM för lag. Det var duktiga ungdomar som Kim Johansson, Pär Holmgren, Jesper Samson, Susanne Svensson (Mared), Ulrika Pettersson (Bergdahl) som dominerade i laget.

Redan säsongen 2000 - 2001 tog sig klubbens förstalag som till högsta divisionen som kallades för ”Allsvenskan”.

Då hade klubbens spelartrupp förstärkts med Thomas Carlsson, Maria Carlsson (Erlandsson), Henrik Wiberg och Niklas Byrskog.

I det laget spelade Niklas Rosengren, Patrik Mared, Susanne Mared (Svensson), Johanna Lundquist, Carl Johan Lundquist, och David Gustafsson.

I Livalaget som 2019 vann Ligan deltog: Felix Burestedt, Filip Suwanphingkha, Colin Hammarberg, Mikkel Mikkelsen, Rasmus Messerschmitt, Irina Andersen, Sofie Holmboe Dahl, Louise Eriksson.

Segerglädje i Uppsala, eller hur?

Här bör också nämnas att Felix Burestedt i sin meritlista kan ta med:

- Guld - Svenska Badmintonligan med Halmstad Badminton
- Silver - Tyska Bundesliga med BC Wipperfeld
- Guld – Tyska bundesligan med BC Wipperfeld, 2022
- Brons - Danska Badmintonligan med TSS – Team Slagelse/Skälsskør

Just nu befinner sig Felix i Tokyo för att fightas i OS.

Under säsongen hade flera unga spelare deltagit i ligalaget.

Colin Hammarberg blev SM vinnare i herrsingel U15, 2015.

Flera SM tecken har vunnits av Patrick Mared och Niclas Rosengren i Veteranklasserna.

Klubbens serielag kvalspelade 1997/98 till Elitserien. Detta upprepades säsongen efter men först säsongen därpå lyckades laget ta steget upp och höll sig kvar i finaste serien under två säsonger.

Säsongen 2015/16 återtog klubben sin plats i högsta divisionen ”Badmintonligan”. I detta Ligalag ingick Felix och Jacob Burestedt, Olle Ingemarsson, Filip Suwangphingkha, Matilda Holm och Sofia Lundquist. 2019 vann laget, som tidigare nämnd Svenska Badmintonligan.

Många säsonger har Halmstad Badmintonklubb varit bästa badmintonförening i Halland.

Söndrumshallen har dessutom varit hemvist för många och stora nationella tävlingar, bara att nämna, Svensk Grad Prix, Laxaträffen, Nissanslaget och Upptaktsträffen som alla är årliga återkommande evenemang.

All verksamhet i klubben skulle präglas av visionen, målen, och värdegrunden. Vi ansåg det därför viktigt att engagera hela familjen i verksamheten. Familjespel klubbmästerskap, interna tävlingar och familjedubbel blev nya inslag och vid våra interna arrangemang blev det viktigt att både hantera skoj och allvar.

Vid KM har vi ofta haft en tävling om KM's roligaste tävlingsdräkt

Klubbmästerskap – tävling om "bästa" tävlingsdress

Och vem har vi här?

Snacka om felsatsning, fel utrustning och badminton är väl en inomhusidrott?

Två skadedrabbade bröder

Utan Söndrumshallen med tillgång till många banor, engagerade och kunniga tränare och ledare skulle dessa framgångar inte varit möjliga.

Med en bemannad reception, cafeteria och racketshop blev Söndrumshallen en väldigt attraktiv anläggning för badmintontävlingar.

Säsongen 2017/18 utsågs klubben till "Årets idrottsförening" i Halland.

2020 utsågs Halmstad Badmintonklubb till "Årets förening" i Halmstad.

2022 erhöll klubben stor uppmärksamhet i samband med att MAXI Flygstaden belönade ett antal idrottsföreningar för viktiga insatser.

Årets förening i Halmstad 2020

Klubbens tillgång till eget kansli och klubblokal blev snabbt viktiga samlingspunkter för medlemmar och föräldrar. Det kan noteras att säsongen 2007/08 hade klubben inget lag som deltog i det nationella seriesystemet.

Verksamhetens organisation

Redan i mitten av 80-talet beslöt klubben att klubben ville erbjuda barn och ungdomar i hela Halmstad badmintonspel detta trots tillkomsten av Söndrumshallen. Arbetet med detta projekt startades med utvecklingsstöd från Allmänna Arvsfonden och med Agneta Overgaard som

projektledare. Projektet, kallades ”Medinflytande – Delaktighet – Ansvarstagande”, pågick under tre år och blev framgångsrikt med en stabil verksamhet etablerades även på Vallås och i Fyllinge.

Tanken bakom var att barn och unga i olika stadsdelar icke kunde förväntas ta sig till träning i Söndrumshallen, men skulle kunna lära sig badminton nära den egna bostaden.

Under senare år finns det stadsdelsverksamhet i Trönninge och på Vallås. Klubben har även försökt etablera verksamhet i Gullbrandstorp och på Andersberg.

Träningarna och gruppverksamheten har sedan lång tid tillbaka skett i åldersindelade tävlings- respektive träningsgrupper.

Styrelsens arbete med vision, verksamhetsidé

2006 återkom jag till Halmstad efter 10 år på SISU Idrottsutbildarnas förbundskansli och blev tillfrågad om jag var intresserad av att väljas in i klubbens styrelse. Tackade nej till detta då jag ansåg att yngre aktiva och intresserade borde ta över stafettpippen.

Jag erbjöd dock att jag kunde vara beredd att adjungeras till styrelsen om styrelsen ansåg mig som en tillgång i styrelsearbetet. Detta erbjudande accepterades av styrelsen och jag blev adjungerad fram till 2016.

Under dessa 10 år deltag jag icke enbart i styrelsearbetet som adjungerad ledamot utan åtog mig omfattande tränaruppdrag både i Söndrumshallen, i Trönninge och på Vallås. Jag fungerade också som klubbens ansvariga för ledar- och tränarutbildning.

Trönningegänget

Under tiden i badmintonförbundets utbildningskommitté kom jag i kontakt med en väldigt kompetent dansk tränarutbildare, Morten Bjergen, och genomförde med honom två tränarutbildningar i konceptet MINITON. Detta koncept gick ut på att erbjuda barn i åldern 6 - 9 år en grundläggande träning i grovmotorik, rörlighet och koordination.

För att få delta krävdes att en vuxen anmälde sig till varje anmält barn.

Vi genomförde en sådan utbildning internt i Halmstad och jag startade senare upp MINITON-grupper. Första terminen en nybörjargrupp som senare kompletterades med en fortsättningsgrupp. En lyckad verksamhet som också låg helt i linje med klubbens idé om

Badminton för alla – hela livet.

Jag avsåg mitt engagemang 2016 då styrelsen beslutade om en elitsatsning med inköpta spelare.

Som ett viktigt inslag i min grundsyn om idrott så ska elitverksamhet finansiera sig själv och icke av medel från ungdomsverksamheten. Dessutom skulle elitlagets spelare icke finnas på plats i Halmstad utan resa in för att spela matcherna. De skulle därmed icke i väsentlig grad vara delaktiga i klubbens dagliga träningsmiljö.

Personligt njuter jag fortfarande tillfullo av elitbadminton, åker på EM, WM och många matcher i danska ligan. Finns även på plats när klubben spelar sina hemmamatcher.

Under ett antal år i början av 2000-talet startade styrelsen ett seriöst utvecklingsarbete med en stadgeöversyn och fortsatte med att ta fram en vision för verksamheten, en föreningsidé, samt en värdegrund.

Klubbens vision

”Att alla medlemmar – barn, ungdomar och vuxna – får nya färdigheter, bättre hälsa, nya vänner och ökat välbefinnande genom att spela badminton”.

Verksamhetsidé

Vi vill på alla nivåer bedriva badminton så att den utvecklar människor positivt såväl fysiskt och psykiskt som socialt och kulturellt.

Därför vill vi utforma vår idrott så att

- den i alla led ständigt utvecklas och förbättras till form och innehåll
- alla som vill, oavsett nationalitet, etniskt ursprung, religion, ålder, kön, eller sexuell läggning samt fysiska och psykiska förutsättningar, får vara med i föreningsdriven idrottsverksamhet
- den ger upplevelser och skapar kontakt mellan människor ur olika samhällsgrupper
- de som deltar får vara med och bestämma om och ta ansvar för sin verksamhet
- den ger alla som deltar en kamratlig och trygg social gemenskap.

Verksamheten ska i första hand bedrivas under enkla former i barnens närmiljö och ska stimulera till kvalitativ och långsiktig idrottsutveckling.

Värdegrund

Halmstad Badmintonklubb vill fostra goda badmintonspelare. Vi vill att barn, ungdomar men även vuxna ska känna delaktighet och ansvarstagande i sin badmintongrupp och inse allas lika värde och betydelse för gruppen.

Vi vill skapa kompisgäng där man visar respekt för varandra, för ledare och de regler som gäller.

Framför allt vill vi erbjuda en rolig och allsidig fritidssysselsättning som utvecklar både det fysiska och psykiska välbefinnandet.

Klubbens verksamhet skall bedrivas så att den lever upp till FN's barnkonvention. Här skall särskilt beaktas:

- att alla barn har samma rättigheter och lika värde, ingen får diskrimineras.

- att det är ”barnets bästa” som ska komma i främsta rummet. Detta begrepp är konventionens grundpelare

- att varje barn har rätt att överleva, leva och utvecklas. Det handlar icke bara om barnets fysiska hälsa utan också om den andliga, moraliska, psykiska och sociala utvecklingen

Verksamheten skall också leva upp till Riksidrottsförbundets anvisningar och riktlinjer för

* Idrott för barn, upp till 12 år

- Idrottsknattarna, 3 - 6 år. Träning av grundmotoriska färdigheter under lekfulla former

Thomas Carlsson startade med projektet ”Knatteverksamhet”. Verksamheten har i princip samma inriktning som MINITON. Fokus är grovmotoriks träning.

- MINITON, 6 – 11 år. Introduktion till badminton med krav att det finns en vuxen per deltagande barn.

- Badmintonskolan, 9 - 11 år

* Idrott för ungdom, 13–20 år

- Träningsgrupper, U-13, U-15 och U17/19

- Tävlingsgrupper, U-13, U-15, U-17. Elitinriktad idrott för ungdom Ä-Idrott för vuxna

* Breddidrott för vuxna

- Vuxenmotion, Lunchmotion

* Elitinriktad idrott för vuxna

- Tävlingspelare

MINITON, 1.a gruppen hösten 2014

Utöver dessa gruppträningar erbjuder klubben fri träning för alla ungdomsmedlemmar när det finns lediga banor på ”klubbens fyra banor”. Familjer med barn i verksamheten kan köpa ett familjekort som ger möjlighet för hela familjen att spela badminton tillsammans när det finns lediga banor.

Åldersgränserna ska inte ses som absoluta utan snarare som ett riktmärke. Ur idrottens synvinkel är inte barnets kronologiska ålder det viktigaste, utan dess fysiologiska och psykiska utvecklingsnivå.

Alla åldersgränser och utvecklingssteg bör därför vara flytande och tas successivt. Ett barnrättsperspektiv innebär att se till det enskilda barnets behov och förutsättningar på den utvecklingsnivå barnet befinner sig.

Många familjer har använt bana 10 - 14 till födelsekalas och då fått hjälp av någon av klubbens ungdomstränare.

Slogan

Klubbens slogan hålls aktuell bla. genom skyltningen i hallarna

Föreningars årsmöten har ofta väldigt få deltagare. Klubben har ansett att det är viktigt att även ungdomar får en bild och förståelse för ideell föreningsverksamhet. För att på ett praktiskt sätt uppnå både dessa syften har årsmötet inkluderat prisutdelning från årets klubbmästerskap. Det har inneburit att det varit minst 30 – 40 medlemmar på årsmötena. Här har också utdelats ett antal specialpriser.

- Årets förälder
- Årets juniortränare
- Årets prestation
- En särskild insats för klubben

Från årsmötet 2007

Specialpristagarna 2021

Egna tävlingar

Varje säsong genomför klubben ett antal tävlingar. Badminton har tävlingsstruktur enligt följande:

- Interntävlingar
- Distriktstävlingar
- Nationella tävlingar
- Internationella tävlingar

På en normal säsong arrangerar klubben 7 - 9 tävlingar. Det innebär att det måste organiseras en tävlingsorganisation med tävlingsledare och tävlingsfunktionärer.

Tidigare gjordes lottningen helt manuellt och det fanns framtagna lottningsmallar. Vid en sådan lottning behövdes 2 personer per tävlingsklass, mellan 10 – 20 personer beroende av tävlingens storlek. Att medverka vid en lottning var också ett sätt att utbilda våra egna spelare i tävlings- seedning- och lottningsregler.

Alla matcher skulle ju också tidsättas och lyckligtvis hade vi medlemmar med bra överblick och kunskap om detta.

När lottningen var klar fick vår kanslipersonal renskriva lottningen för att få fram ett tävlingsprogram.

Under senare åren görs all lottning med hjälp av ett lottningsprogram mycket snabbare och enklare.

Viktiga inslag – utvecklingsområden

Skapa gemenskap och sammanhållning.

Dessa element är viktiga under alla träningar, tävlingar och övriga aktiviteter. Lägerverksamheten har varit en viktig aktivitet i detta sammanhang och här spelade sommarlägret i Herlufsholm en viktig roll.

Ett annat inslag har varit att åka till stora internationella tävlingar som

- Danish Open
- Copenhagen Master
- Europamästerskap
- Världsmästerskap

Från Copenhagen Masters 2010

På väg till VM i Köpenhamn

*På väg till VM i Lausanne och klubbens
planeringskonferens 1995.*

På väg mot WM i Glasgow 1997

Föreningsutvecklingskurs och EM i Herning 1996

För de yngsta medlemmarna har julfesten och avslutningen på Busfabriken för alla i badmintonskolan och ungdomstränarna fylld en viktig funktion

Ungdomstränare

För att kunna befästa klubbens ideella verksamhet har ledarrekrutering och ledarutbildning varit av avgörande betydelse.

Klubben tog tidigt fram en ”Tränarpolicy”. Detta dokument utvecklades senare till en ”Ledarguide” med tillhörande handlingsplan. Det är numera ett krav från kommunen att ha en ledarguide för att erhålla kommunala bidrag.

Tränar- och ledarutbildningar genomförs både internt, på distriktsnivå och som centrala förbandsutbildningar.

Till klubbens interna tränarutbildningar har vi ofta tagit hjälp av duktiga danska tränarutbildare.

För att ge ett exempel då vi ville starta Miniorprojektet. Här tog vi hjälp av Morten Bjerger från Nordjylland. Han hade utvecklat konceptet och tagit fram undervisningsmaterial.

Alla ungdomstränare erbjuds gratis utbildning både när det gäller intern- distrikts- eller förbandsutbildning.

Det har konkretiserats en ”Ledarguide” där betonas att det är viktigt att ha utbildade och kompetenta ledare och tränare.

Klubben har dessutom i sin värdegrund betonat vikten av ansvarstagande för den egna idrottsliga utvecklingen.

Att ställa upp som ungdomstränare har varit en naturlig förväntning på unga spelare. Utbildningen har varit gratis för alla och organiserats både som formell – och informell utbildning.

Policyn har också varit att ingen ung tränare ensam ska träna en grupp utan man har arbetat minst två tränare tillsammans, en äldre erfaren och en eller flera yngre hjälptränare.

Omfattningen av den årliga formella utbildningen framgår i mallen tidigare i dokumentet.

Här ska några få namn nämnas:

Anneli, Sara och Sara, Olivia, Carl, Lisette, Emily, Lisa, Sofia, Emma, Victoria, Alicia, Gabriella, Sebastian, Matilda, Nellie, Eskil, Viggo, Leo, Victor, Wiktor, Rebecka, Elin, Jonathan, Linus, Isak, Agnes, Mattis, Måns och Mathias.

Skolverksamhet

Klubben genomför en omfattande verksamhet för grundskoleklasser i de områden där klubben bedriver ordinarie verksamhet. Genom denna prioritering fanns en naturlig koppling till att kunna erbjuda barnen fortsatt badmintonspel i klubbens regi.

Ett antal skolor bör nämnas:

Klockarsgårdsskolan, Kyrkskolan, Hovgårdsskolan, Söndrumsskolan, Trönningeskolan, Särskolan, Andersbergsskolan, Bäckagårdsskolan, Östergårdsskolan.

NIU, Nationell Idrotts Utbildning

Hösten 2018 fick klubben klartecken att tillsammans med Sannarps-gymnasiet starta en utvecklingsgrupp på gymnasienivå. En badmintontränare anställdes av gymnasiet på deltid och den resterande tiden är tränaren sportchef i klubben. Den första som anställdes i denna funktion var Thomas Carlsson.

Efter att Thomas slutade sin anställning som klubbchef och blev vald till ordförande för klubben blev Tim Foo anställd som chefstränare och över ansvaret för NIU.

Ytterligare utvecklingsprojekt

- Badmintoncenter Halmstad
- Samarbete med Högskolan
- Badminton på högstadiet
- Badminton för 65+

Internationellt utbyte

För att inspirera och stimulera klubbens ungdomar samt att för att utveckla gemenskapen har internationellt utbyte varit en viktig strategi.

Klubben har besökt eller fått besök av många olika klubbar från olika länder.

Här kan nämnas Nyborg, Lilleröd, Hilleröd, Hangö i Finland, Krefeld i Nordrhein Westfalen, Toronto i Canada, Viby, Grenå och Farum.

Avresa mot Nyborg 1991.

I Nyborg 1991

Vänortsutbyte med Hangö, Finland 1993.

Våra spelare i tävlingshallen i Krefeld 1994.

Deltagare i Danish Junior Open, Farum. Noa, Ludwig, Olivia, Sara, Nelly, Lisa, och Colin.

Lederna för den canadensiska gruppen på Tylösand tillsammans med mig 1991

På väg till träningsläger med Visby Badmintonklubb, 2008

Halmstadgänget på lägret i Visby 2008

Projektverksamhet

För att ständigt utveckla olika delar av och även skapa nya verksamheter har klubben under många år bedrivit en omfattande projektverksamhet:

”Medinflytande – Delaktighet – Ansvarstagande”, ”Allas rätt att få vara med”, ”Kom igen tjejer”, ”En utvecklande tävlingskultur”, ”Barn och förälder – projektet”, ”Tornårsprojektet”, ”Badmintonknattarna”, ”Miniton”, ”Andersbergsprojektet”, ”Unga ledare”, ”Mixeddubbelprojektet” och ”Skolsamverkan” bara för att ge några exempel.

Lägerverksamhet

Klubben bedriver och deltar i olika läger. Internt genomförs ”Upptaktsläger”, ”Girl Power – läger” och ”Lovläger”. Från säsongen 1980/81 genomförde klubben interna läger för barn och föräldrar i Herlufsholm (DK), som ligger i närheten av Nästved. Dessa läger genomfördes från 1981 och fram till sommaren 1993, Lägerkostnaden blev så småningom för tuff för många familjer. Det var huvudorsaken till att dessa väldigt uppskakade läger lades ner.

Deltagarna i Herlufsholmslägret 1987

Deltagarna i Herlufsholmslägret 1989

Klubbens ungdomar har även deltagit i internationella läger.

Under ett par säsonger hade klubben ett samarbete med Köpenhamns – och Själlandskretsens kring en tjejsatsning – Girl Power.

Girl Power-Lägeret i H **Lägebild Girl Power lägret 2015 i Söndrumshallen**

Yonex Badminton Camp

Med den välfungerande Söndrumshallen som bas startade Kent Håkansson tillsammans med Martin Guld från Danmark "Yonex Badminton Camp" 2002 som ett erbjudande till alla badmintonungdomar i Sverige.

Detta läger blev en jättesuccé och snabbt nåddes maxantalet – 100 lägerdeltagare.

Tyvärr kunde lägret icke genomföras 2020 och 2021 på grund av coronaepidemin. Dessa år har klubben däremot lyckats att genomföra ett dag-läger med ca. 50 deltagare varje år.

2022 genomförs lägret på vanligt sätt och lägret är i dagsläget fulltecknat med 100 anmälda deltagare och det finns även en reservlista.

Lägerbild 2017 års läger

Utvecklings – utvärderingskonferenser

Klubben har i stort sett varje år genomfört dessa konferenser som en – två dagars träffar med syftet att utvärdera den gångna säsongen, planera den kommande samt identifiera och starta upp viktiga utvecklingsområden.

Andra syften är att skapa delaktighet och ansvarstagande för klubbens verksamhet.

Deltagare i dessa konferenser/utbildningar har varit styrelsen, tränare, intresserade medlemmar och klubbens anställda.

Med jämna mellanrum har konferenserna förlagts på attraktiva ställen och i samband med tex. EM eller VM i badminton. Detta kan ses som en ”belöning” till klubbens ledare och tränare.

Förälder engagemanget

Redan sent 70-tal blev det tydligt för klubben vilken betydelse som föräldrarna har på sitt barns idrottande.

Klubben valde då att se engagemanget som en positiv möjlighet och samtidigt arbeta för att bredda det till klubbens alla ungdomar. I denna grupp fanns ju, utöver engagemanget för det egna barnet, en stor kompetens som vi försökte ta tillvara och utveckla. Det kunde vara som styrelseledamot, lagledare, tränare eller som tävlingsfunktionär, men också aktiv utövare.

Vill bara nämna några familjer som gjort stora och värdefulla insatser för klubben:

- Pettersson, Hult, Lindberg, Svensson, Overgaard, Sörensen, Apell, Carlsson, Lundquist, Johnsson, Fager, Andersson och Andersson, Noren, Liljenberg, Kleman, Jönsson, Kasemo, Holm, Peters, Tellander, Hansson, Hammarberg, Gunnarsson, Mared, Stierna, Sundelid, Stein, Bremer, Kamruddin, Jönsson, Hansson och Oskarsson. Listan kan göras mycket längre.

Tävlingssekretariatet 2020 Engagerade fd spelare och föräldrar

Lisette en av klubbens ungdomstränare har gjort en enorm insats för att samla in medel till cancerfonden. Hon och en kompis producerade armband, sålde dem och samlade in över 250 000 kr. Här är det försäljning under Nissanslaget

Svenska Badmintonförbundet

Jag valdes till styrelsen i Svenska Badmintonförbundet vid två tillfällen. Första gången tror jag att anledningen var att jag som distriktsordförande i Halland tog ett initiativ för att rädda förbundets ekonomi. Grunden till de ekonomiska problemen var ett vansinnigt ofinansierat tidningsprojekt, genom att projektet lades ner och distrikten gick med på att det ekonomiska stödet till distrikten lades på is ett eller två år.

Jag lämnade förbundsstyrelsen efter kort tid i huvudsak på grund av tidsbrist.

Valberedningen återkom i början av 80-talet och jag accepterade att ställa upp, blev vald och senare ordförande i förbundets elitkommitté. Under min tid som ordförande i Elitkommittén blev det ytterligare en vinst mot ”storebror” Danmark. Matchen spelades i Stockholms Badmintonhall på Gärdet och Lalle Sologubb var förbundskapten.

Den hallen är numera borta, såldes till en byggfirma och revs för att bygga bostäder på tomt.

Landslagsresan till Kina 1985

Jag har tidigare nämnt att Kina ansträngde sig under många år att markera de goda relationerna till Sverige bla. genom flera besök av kinesiska trupper som spelade uppvisningsmatcher men också genom att bjuda Sverige att spela matcher i Kina. 1985 då jag var ordförande i förbundets elitkommitté fick vi en sådan inbjudan.

Som ordförande i Svenska Badmintonförbundets Elitkommitté blev jag officiell ledare för svenska truppen.

Med på denna resa fanns också en sportjournalist från Göteborg som hade fått ett stipendium för att skriva om kinesiska elitarbetet.

Jag hjälpte honom med kontakten med kinesiska förbundet och han fick en hel dag följa verksamheten på förbundets elitcenter.

Då han kom tillbaka var han väldigt imponerad bla. genom de intervjuer han haft med spelare och tränare och ledare. Men han var störd av svaret han hade fått nr han frågade om hur många utövare som fanns i Kina och fått svaret, ca. 2 000, dom måste ljuga sade han.

Frågade honom varför han inte ställde följdfrågor. De 2 000 individer, fick jag förklara, är de spelare, seniorer och juniorer som finns på förbundets centrala- och regionala träningscamps och som tränar på heltid.

Vi fick naturligtvis också utrymme för lite sightseeing.

Utsikt över kinesiska muren nära Peking. Mycket välbevarat

Ett imponerande byggnadsverk

Den förbjudna staden i Peking

Vi spelade matcher i bla. Nanjing men fick avsluta i Peking.

Hallands Badmintonförbund

I slutet av 1970 - talet valdes jag som ordförande i Hallands Badmintonförbund och vi lyckades relativt snabbt etablera ett bra fungerande samarbete mellan klubbarna i länet.

Förbundets insatser koncentrerades till följande områden:

- Ungdomsläger
- Tränarutbildningar
- Ungdomsserier på distriktsnivå
- Distriktsmästerskap

Även här blev vi ”ett gott gäng” som hade mycket roligt tillsammans.

Vår egen Bengt Högberg tog över ordförandeskapet i distriktet efter mig och var ordförande under många år.

Skogås Badminton Klubb

1996 flyttade jag ju till Stockholm för ett arbete på SISU Idrottsutbildarnas förbundskansli i Farsta.

Under hela slutet av 1900-talet och några år in på 2000-talet var jag ideell tränare i Skogås Badminton Klubb och tränade senior truppen och de duktigaste juniorerna två gånger i veckan.

Klubben hade en egen anläggning i Skogås och verksamheten höll hög kvalitet med både bredd och elit. Slutade mitt engagemang i klubben då jag i jobbet började resa väldigt mycket i hela landet.

Avslutning

Halmstad Badminton, som numera är klubbens använda marknadsnamn, arbetar ständigt med utvecklingsfrågor.

Av framtida utmaningar/ambitioner kan nämnas:

Det har varit en ambition att också organisera träning, ”Utvecklingsgrupp”, för badmintonintresserade elever på högstadiet, men här har klubben icke lyckats att få gehör.

Närmaste utmaning är att etablera Halmstad Badminton som ett ”Badmintoncenter” med ett starkt nätverk där skolan, Högskolan och Söndrumshallen är viktiga partners.

Denna omfattande och kvalitativa verksamhet hade inte varit möjlig utan stora ideella insatser. Säsongen 2015/16 gjordes en kartläggning som visade att klubbens ledare, tränare och föräldrar gjorde en ideell insats som motsvarade 7 400 arbetstimmar. En motsvarande kartläggning gjordes 1994 och då uppgick de ideella insatserna till ca. 4 500 timmar.

Ideella insatser. 2015 var det dags att byta ut det gamla trägolvet på bana 1–10. Klubben åtog sig arbetet och sparade ca 100 000 kronor för hallen. Arbetsinsatsen belönades av hallstyrelsen. Här engagerades både gammal som ung.

Golvläggarprouffsen tog över 2015.

Här är naturligtvis ett fungerande samspel med de anställda helt avgörande liksom samarbetet med övriga föreningar i Söndrumshallen och kommunen viktigt.

Vill avsluta med att notera hur jag upplever klubbens värdegrundsbaserade verksamhet fungerar bra genom att som ett exempel nämna Thomas Carlsson som inflyttat från Blekinge blev en kugge i klubbens första Elitserielag, därefter en engagerad och kompetent ideell tränare, fortsatta som klubbchef och numera klubbens ordförande.

Andra personer som varit, och i vissa fall fortfarande är, viktiga idébärare och stödkuggar är:

- Kent Håkansson, Niclas Rosengren, Ronny Gunnarsson, Krister Herting, Joakim Frej (Oskarsson), Kalle och Agneta Overgaard, Bengt Högberg, Susanne Mared (Svensson), Maria Andersson, Julia Jansson, och Anders Lindberg.

Jag har under olika perioder varit klubbens representant i styrelsen för Söndrumshallens Ekonomiska Förening. Under de första åren ett tufft uppdrag där jag fick lägga mycket energi på att badminton och tennis skulle ha likvärdiga och rättvisa hyreskostnader i hallen.

I den senare perioden lyckades styrelsen diskutera sig fram till en rättvis gemensam plattform för hyressättningen, mycket beroende av styrelsens ordförande och kommunens stöd till ungdomsverksamheten i Söndrumshallen.

Klubbens ungdomar har också engagerats i olika viktiga arbetsuppgifter som tex. att paketera brev med inbjudan till kommande säsongens verksamhet ofta runt 1 750 brev.

Utskick av inbjudan till kommande säsong

Danmarks Idrottsförbund

Jag har icke bara varit intresserad av tränaruppdragen utan också de mera administrativa delarna i en idrottsförening. Danmarks Idrottsförbund genomförde under 1960-talet varje sommar en ungdomsledarutbildning. Dessa var naturligtvis också förlagda till Idrottshögskolan i Vejle, som ju ägdes av förbundet.

1963 gick jag min första ungdomsledarutbildning och erbjöds året efter att delta i ett nordiska ungdomsledarutbildning på Bosön representerande Danmark. Fortsatte med fortsättningsutbildningen i Vejle (1967) och blev under några år undervisare på kurserna tillsammans med goda kompisar.

Utbildningen var upplagd väldigt praktiskt och jag minns att vi på andra utbildningen konkret skulle planera ett större idrottsarrangemang

- Organisatoriskt
- Praktiskt med ansökan om alla nödvändiga tillstånd. Vi ansökte, fick svar av kursledningen och sedan redovisa inför gruppen
- Kreativiteten i gruppen var enastående

Här mötte jag nog två av de bästa pedagogerna. KK Hansen och Åge Feldt, båda lärare, var väldigt samspelade och satt båda i Danmarks Idrottsförbunds Ungdomskommitté.

När Danmark Idrottsförbund utlyste sin första tjänst som utbildningskonsulent 1969 sökte jag och fick tjänsten.

Det kanske hade betydelse att jag sedan fler år varit engagerat i förbundets ledarutbildning.

Sommaren 1969 flyttade jag till Köpenhamn till ett otroligt stimulerande jobb tillsammans med förbundets nybildade utbildningskommitté.

Under tiden i Köpenhamn tränade jag i Österbro Badminton Klub som då spelade i division 1. Orsaken till att jag valde den klubben var att jag kände Tom Backer som var en av klubbens bästa spelare. Min träning var väl icke helt kontinuerlig då jag resta mycket i jobbet. Fick dock hoppa in i förstalaget vid ett tillfälle mot TRITON, Aalborg och vann mixeddubbel över mina gamla idoler äktaparet Anna och Carsten Morild.

Under våren vann, helt oseedad, Tom Backer tillsammans med Poul Petersen herrdubbel i All England tävlingen i London, det inofficiella VM. Då blev det fest i klubben.

Var kvar i Köpenhamn till sommaren 1970 då jag flyttade till Stockholm och började studera på Gymnastik och Idrottshögskolans specialidrottslärlarlinje, handboll. Återkommer till detta i ett annat dokument.

Under min tid i Stockholm blev jag medlem i Skogås Badmintonklubb och även en av tränarna för klubbens elitlag, tränade även Skogsås juniortrupp som hade många mycket lovande spelare i Sverigetoppen. Skogås var en klubb med ett riktigt ”go”. Var aktiv i klubben under flera år men slutade då mitt jobb krävde allt fler resor i hela landet.

Om jag ska sammanfatta mitt ideella engagemang så framgår det väl att jag varit med i många olika föreningar, ofta varit aktiv utövare samtidigt som jag varit tränare och/eller styrelseledamot.

Mitt ideella engagemang omfattar cirka 55 år och jag har gjort ett överslag över hur många ideella timmar jag varit ledare/tränare.

Jag hamnar på 25 – 30 000 timmar som självklart ger en bild av mitt stora idrottsintresse. Hoppas att jag kunnat påverka de tusentals barn och ungdomar på ett positivt sätt. Jag har i stort enbart mycket positiva minnen.

Jag bör kanske också nämna att jag i olika omgångar varit politisk aktiv både som vanlig medlem, som styrelseledamot och som ordförande i föreningen.

Mitt senaste engagemang gäller föreningen Riksidrottens Vänner. Föreningen är en klubb med medlemmar från hela landet men medlemsskaran är väldigt Stockholmoriterad. För några år sedan fanns bara fem medlemmar från Halland. Efter ett möte i Göteborg kom jag fram till att vi skulle försöka rekrytera fler medlemmar från Halland. Vi höll ett upptaktsmöte i Halland och enades om att öka medlemsrekryteringen i Halland. I dag finns nästan 30 personer från Halland med som medlemmar.

Målsättningen är att varje år genomföra 6–8 träffar. Träffarnas innehåll kan variera. Det kan vara besök hos intressanta idrottsföreningar, titta på olika idrottsevenemang eller följa intressanta utvecklingsarbete.

Fler av medlemmarna fungerar också som mentorer.

Vid pennan

Kalle Overgaard

©

Medlemskap i olika föreningar:

- Herning Gymnastik Förening, gymnastik
- Herning Gymnastikförening, friidrott
- Herning Gymnastikförening, handboll
- Herning Gymnastikförening, simning
- Herning Fremad, fotboll
- Nørregades Skol IF - elevförening
- Herning Tennis Klub
- Herning Minigolf Klub

- Herning Badminton Klub
- Herning Automobilsport Klub
- Österbro Badminton Klub, Köpenhamn
- GIH studenternas idrottsförening, Stockholm
- IFK Lidingö, badminton
- Stockholmspolisens Idrottsförening, handboll
- KFUM Uppsala, (Fyrisfjädern) Uppsala
- Halmstad Badminton Klubb
- Friskis och Sveltis, Halmstad
- Halmstad Roddklubb
- Socialdemokratiska Partiet, Furet/Frennarp, Söder, Halmstad